

frem til detaillistens beskattede udsalgspris, gør Industriraadet opmærksom på, at man kan undgå denne todelte kalkulation ved én gang for alle at sammenregne avanceprocent og afgiftsprocent til et fælles procenttillæg.

Industriraadet gør endelig opmærksom på, at det af butikshandelen ønskede faktureringsystem forudsætter, at afgiften kan beregnes ved at gange priserne inklusive afgift med en simpel brøk. Ved fremtidige afgiftsændringer kan derfor kun anvendes afgiftssatser, der modsvares af simple brøker, f. eks. $\frac{1}{8}$ eller $\frac{1}{10}$ af prisen indbefattet afgift. Hertil svarer 14 $\frac{2}{7}$ pct. og 11 $\frac{1}{9}$ pct. af prisen uden afgift. Sådanne procenter vil være til stor gene for dem, der ikke — eller kun med betydelig ulempe for deres regnskabsførelse i øvrigt — kan gå over til inklusive fakturering (jfr. det af Grosserer-Societetet anførte).

Håndværksrådet har udtalt, at de gældende bestemmelser, hvorefter fakturaer skal indeholde oplysning om den afgiftspligtige værdi og afgiftsbeløbet, bør bibeholdes og udstrækkes til også at gælde for fakturaer vedrørende afgiftspligtige leverancer til et beløb af højst 100 kr. En ændring som ønsket af engros- og detailhandelens organisationer vil skabe regnskabsmæssige vanskeligheder for håndværksmestrene.

Landboorganisationerne har udtalt, at man finder det u hensigtsmæssigt, at der faktureres til priser inklusive afgift. Når merværdiafgiften fungerer så nogenlunde gnidningsløst i landbruget, må en væsentlig årsag hertil ifølge landboorganisationernes opfattelse netop skyldes den klare bestemmelse om adskillelse af varepris og afgift. Organisationerne ønsker derfor, at bestemmelserne strammes således, at der skal angives afgiftsbeløb også på fakturaer under 100 kr.

Ud fra et kontrolmæssigt synspunkt kan der ikke rettes afgørende indvendinger imod, at det af Butikshandelens Fællesråd fremsatte ønske om adgang til at fakturere til priser inklusive afgift imødekommes. Det må dog forudses, at der vil være en vis risiko for, at fakturaer med påtryk om, at afgiften udgør $\frac{1}{9}$, ved en fejltagelse bliver anvendt også ved fakturering af afgiftsfri leverancer. Sådanne fakturaer vil af køberen kunne bruges som dokumentation for fradrag for indgående afgift, selv om sælgeren ikke har betalt afgift.

Den manglende enighed mellem organisationerne hænger bl. a. sammen med, at fakturering til priser indbefattet afgift nok gør det lettere at kalkulere i ren detailhandel, men at kalkulationsbesværet til gengæld bliver større i industri- og håndværksvirksomheder. Her måtte man nemlig ved kalkulationen

enten fratække afgiften fra materialernes købspris eller tillægge afgift alene på de øvrige poster, der indgår i kalkulationen.

Uenigheden skyldes endvidere, at fakturering til priser indbefattet afgift medfører et merarbejde for de virksomheder, som fører kontoen for indgående afgift løbende på grundlag af de enkelte fakturaer. Man kan ikke henvise disse til at føre afgiftskontiene med periodiske posteringer, da dette i mange tilfælde ville nødvendiggøre en omlægning af regnskabet, som ikke uden videre lader sig foretage.

For så vidt angår chokolade- og sukkervarer, cigarer og cigarillos samt spiritus vil det ikke være muligt at anvende et system, hvorefter en virksomhed fakturerer til priser indbefattet merværdiafgift til nogle kunder og til priser uden merværdiafgift til andre kunder. Virksomheden måtte vælge enten det ene eller det andet system for samtlige kunder. Dette skyldes bestemmelser i punktafgiftslovene. Såfremt chokolade- og spiritusafgifterne ændres til rene mængdeafgifter, vil dette dog løse problemet for disse varer.

Der er ingen mulighed for at finde frem til en for alle parter tilfredsstillende løsning. Alt taget i betragtning synes de af engros- og detailhandelen fremførte synspunkter at burde tillægges en betydelig vægt. Det er derfor foreslået, at det skal være valgfrit for den enkelte virksomhed, om den vil angive afgiftsbeløbets størrelse i fakturaen, eller om den vil nøjes med at anføre, at afgiften udgør $\frac{1}{9}$ af fakturaens samlede beløb. For i videst muligt omfang at tilgodese ikke alene detailhandelens, men også landbrugets og håndværkets interesser ved faktureringsreglernes udformning, er reglen om valgfrihed imidlertid suppleret med en bestemmelse om, at leverandøren skal angive afgiftsbeløbets størrelse i fakturaen, såfremt modtageren er en registreret virksomhed, der anmoder herom.

Den foreslåede affattelse af faktureringsbestemmelserne indebærer tillige, at den særlige regel vedrørende fakturaer på mindre beløb udgår af § 17, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til det under nr. 14 stillede forslag.

Til § 1, nr. 9.

Ifølge bestemmelserne i lovens § 17, stk. 2, skal kreditnotaer over returnerede varer og efterbetalingsfakturaer være forsynet med henvisning til den tidligere leverance.

Da det voldrer erhvervslivet besvær at opfylde dette krav, og henvisningen til den tidligere leverance er uden særlig kontrolmæssig betydning, er det foreslået at imødekomme erhvervslivets ønsker om en ændring.